

Σε αθηναϊκή εφημερίδα διάβασα ότι το μαχαίρωμα Νιγηριανού μετανάστη από Έλληνα στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα δεν αποτέλεσε είδηση ούτε στα ψιλά για τα μεγάλα εμπορικά ΜΜΕ. Ίσως γιατί το θύμα ήταν μετανάστης και ο θύτης Έλληνας και μάλιστα δημοσιογράφος με ισχυρές διασυνδέσεις. Η προφυλάκιση και ποινική δίωξη του Γ. Φράγκου για απόπειρα ανθρωποκτονίας, αντίσταση, εξύβριση και παράνομη οπλοφορία - οπλοχρησία αποτελεί και τυπικό τεκμήριο της σοβαρότητας του περιστατικού. Το εντυπωσιακό είναι ότι αυτές τις μέρες που εφημερίδες και κανάλια μιλάνε ακατάσχετα για έκρηξη της εγκληματικότητας και ανάγκη λήψης μέτρων, παρουσιάζοντας και τα πιο μικρά περιστατικά, αποσιώπησαν πλήρως μια παρ' ολίγον δολοφονία. Τι θα συνέβαινε αν η θέση θύτη και θύματος ήταν αντίστροφη;

Ο ρατσισμός ειλικρινά με αγανακτεί, γιατί πολλά δεινά υπέστη η ανθρωπότητα από τα φρικτά εγκλήματα εναντίον ανθρώπων διαφορετικού χρώματος, φυλής, θρησκείας και ιδεολογίας.

Δεκατρείς χιλιάδες (λαθρο)μετανάστες έχουν πνιγεί στη Μεσόγειο την τελευταία δεκαετία. Όπως γράφει στη «Μοντ» ο Γάλλος συγγραφέας Ντανιέλ Ροντώ, και αναδημο-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

σιεύει ο Μητσός στα «Νέα»: «Ο Οδυσσέας είναι μαύρος και πεθαίνει στη θάλασσα μέσα στη σιωπή των κυμάτων, ύστερα από μήνες αναμονής και αγωνίας. Αλλά η Μεσόγειος, όπου αναζητούμε αδιάκοπα το πρόσωπο της σοφίας και της ομορφιάς,

λαούς τους και τις οικογένειές τους, αλλά δεν μπορούμε να γενικεύουμε. Αν Έλληνας διαπράξει κάποιο έγκλημα θα πρέπει να πούν οι ξένοι ότι όλοι μας είμαστε εγκληματίες; Η μήπως υπάρχει φυλή ή και άνθρωπος σε όλο τον κόσμο με ιδιαιτερό-

Ο Οδυσσέας είναι σήμερα μαύρος

δεν πρέπει να μετατραπεί σε νεκροταφείο».

Κακοί άνθρωποι υπάρχουν σε όλες τις φυλές και ασφαλώς υπάρχουν βάρβαροι μαύροι που βασανίζουν τους λαούς τους και τις οικογένειές τους, όπως υπάρχουν βάρβαροι λευκοί που βασανίζουν τους

τητες που δεν είναι ενοχλητικές στους άλλους;

Μαύροι, όπως τον Νέλσον Μαντέλα και τον Μπαράκ Ομπάμα για να αναφέρω μόνο δυο επιφανή αδελφια μας πολιτικούς στην αγκαλιά της μάνας γης έχουν αποδείξει πως το χρώμα του δέρματος δεν κάνουν

τον άνθρωπο όσον αφορά στην ευφυΐα και αρχές και θα τους συγκρίνω με τον Ξανθό, γαλανομάτη και... συνομιλητή του Θεού συνάδελφό τους, Τζορτζ Μπους, για να ξέρουμε και τί λέμε.

Χθες, όμως, γράψαμε στον Κόσμο μια είδηση που μου έδωσε κουράγιο και ελπίδα πως δεν θα περάσει ο ρατσισμός. Πρόκειται για την για πανεπιστημιακή έρευνα που δείχνει ότι οι Αυστραλοί στη συντριπτική πλειοψηφία (85%) υποστηρίζουν την πολιτιστική διαφορετικότητα, το 81% υποστηρίζει το δικαίωμα των γυναικών να ντύνονται σύμφωνα με τις πολιτιστικές παραδόσεις και μόνο το 4,2% των Αυστραλών θέλουν να απαγορευτεί η μαντήλα. Είναι αυτό το μικρό ποσοστό που κραυγάζει ρατσιστικά συνθήματα, διαμαρτύρεται στις ραδιοφωνικές εκπομπές και προκαλεί τις ταραχές.

Χαρακτηριστικό δείγμα ότι και στις ΗΠΑ ο ρατσισμός βλέπει πόρτα δεν είναι τόσο η εκλογή μαύρου προέδρου, όσο το γεγονός ότι ο Μπαράκ Ομπάμα κέρδισε τον αντίπαλό του με μεγαλύτερη διαφορά από ό,τι έγραφαν οι δημοσκοπήσεις. Αποδείχτηκε ότι εκατομμύρια λευκοί Αμερικανοί ντρέπονταν να αποκαλύψουν στους δημοσκόπους ότι θα ψηφίσουν τον μαύρο υποψήφιο, δηλαδή ότι δεν είναι ρατσιστές!

* Αντώνης Δρακόπουλος

Υπενθυμίζουμε τη διάλεξη που θα δώσει σήμερα στις 7.30 μ.μ., στην αίθουσα της Κοινότητας στο Λακέρπα, ο επίκουρος καθηγητής στην έδρα Νεοελληνικών του Πανεπιστημίου Σίδνεϊ, Δρ Αντώνης Δρακόπουλος, που έχει τη φήμη ενός από τους πιο ικανούς ακαδημαϊκούς μας και τον χαρακτηρίζει η σεμνότητα του χαρακτήρα του.

Θέμα της διάλεξης του Δρ Δρακόπουλου, στα πλαίσια του Ελληνικού Φεστιβάλ, θα είναι «Καβάφης: Αλεξάνδρεια και Ελληνισμός», με στόχο το ενδιαφέρον του μεγάλου ποιητή για την Αλεξάνδρεια και τις εναλλακτικές απόψεις του για τον Ελληνισμό. Όλοι ευπρόσδεκτοι.

* Θάνατός σου, η ζωή μου

Ακουσα συνέντευξη του πασίγνωστου Τζον Σίμοντς, μεγαλοεπιχειρηματία ιδιοκτήτη της εταιρείας στεγαστικών δανείων Aussie Loans στην οποία σχολίαζε την οικονομία με ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις. Επειδή είμαι μπουμπούνας στα οικονομικά άκουσα προσεκτικά τον κ. Σίμοντς, που επιβεβαίωσε αυτό που λέμε οι Έλληνες «θάνατός σου, η ζωή μου». Δεν ήταν σκληρός ο κ. Σίμοντς, απλά είπε μερικές αλήθειες.

Ναι η ανεργία θα φτάσει το 10%, εκατοντάδες χιλιάδες θα χάσουν τις δουλειές τους και θα υποφέρουν με τις οικογένειές τους, αλλά η αύξηση στο ποσοστό ανεργίας θα είναι 5%, επειδή έχουμε ήδη 5% ανεργία. Γεγονός είναι ότι το 90% των εργαζομένων θα έχουν δουλειά και θα συνεχίζουν να πληρώνουν φόρους, αντί να εισπράτουν το επίδομα ανεργίας και θα πληρώνουν εκατοντάδες δολάρια λιγότερα σε τόκους κάθε μήνα για τα στεγαστικά δάνειά τους. Με τη βοήθεια της γενναιοδωρης ομοσπονδιακής κυβέρνησης θα είναι πιο εύκολο να αγοράσουν το πρώτο σπίτι τους και λόγω της κρίσης τα αυτοκίνητα, οικιακές συσκευές, ηλεκτρονικά κλπ. θα είναι πιο φθηνά. Επιπλέον θα έχουν τα \$900 μπόνους από την Εφορία.

Εκείνο που δεν είπε ο κ. Σίμοντς είναι ότι οι εργαζόμενοι δεν αποχωρίζονται τώρα τα χρήματά τους επειδή φοβούνται τις κακές ημέρες που έρχονται και αυτό στέλνει στον τοίχο πολλές επιχειρήσεις.

Οι εργαζόμενοι περιόρισαν τις πολυτέλειες και αντί να φάνε σε εστιατόρια προτιμούν τα φαστφουντάδικα, δεν ταξιδεύουν, δεν αγοράζουν ακριβά ρούχα, με λίγα λόγια δεν αγοράζουν περιττά αγαθά, επειδή προτιμούν να εξοφλήσουν τις πιστωτικές κάρτες τους ή να μειώσουν τα

στεγαστικά δάνειά τους και σαν συνέπεια υποφέρουν οι μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις.

* Απληστοί τραπεζίτες

Οι τραπεζίτες αποφάσισαν να μη δώσουν στους πελάτες τους με στεγαστικά δάνεια ολόκληρη ή και καθόλου την μείωση 0,25% στα επιτόκια που αποφάσισε προχθές η Αποθεματική Τράπεζα, αλλά η κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει τίποτε. Οι τράπεζες είχαν πέρσι κέρδη \$16 δις, επειδή μπορούν να χρεώνουν νόμιμα τους πελάτες τους όσα τους λείπουν, ενώ ο χαμηλόμισθος πρέπει να πάει σε διαιτητικό δικαστήριο εργασιακών σχέσεων για μια μικρή αύξηση στον μισθό πείνας.

Να προσθέσουμε ότι οι τράπεζες χρεώνουν με μεγαλύτερα επιτόκια τις μικρές επιχειρήσεις και τις πιστωτικές κάρτες από όσο τους μεγάλους πελάτες τους. Αυτό το λένε δικαιοσύνη, τα δικά μου δικά μου και τα δικά σου δικά μου.

Γι' αυτό θα επαναλάβω ότι και η φορολογία των επιχειρήσεων πρέπει να γίνεται με κλίμακα, όπως στον προσωπικό φόρο εισοδήματος, ανάλογα με τα κέρδη τους. Οι επιχειρήσεις με μεγάλα κέρδη να πληρώνουν υψηλότερο ποσοστό φόρου από την οικογενειακή επιχείρηση που έχει υποθηκεύσει την περιουσία της και δίνει μάχες κάθε ημέρα για να επιβιώσει.

* Πατρίδα...

«Πατρίς» στην ελληνική γλώσσα είναι επίθετο μονογενές θηλυκό ονομαστικοποιημένο κατά παράλειψη του ουσιαστικού «γαία». Πατρίς γαία, η γη του πατέρα» και έγραψε ο Κώστας Γεωργουσόπουλος, στα «Νέα»:

«Ε! λοιπόν πατρίδα είναι ο τόπος όπου μόχθησε, πολέμησε, έσπειρε, θέρισε, ερωτεύτηκε, έπαιξε έφηβος και με τα παιδιά του, πέθανε και

θάφτηκε ο πατέρας και εν συνεχεία οι πρόγονοι. Στον παιάνα που ψάλλουν τη νύχτα της μεγάλης ναυμαχίας στη Σαλαμίνα οι Αθηναίοι είναι ο αγώνας για να ελευθερωθούν γυναίκες, τέκνα, θήκες (τάφοι) προγόνων. Και στο δημοτικό τραγούδι της Πάργας, όταν οι κάτοικοί της υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και την προκοπή τους, το μόνο που παίρνουν μαζί τους είναι τα κόκαλα των γονιών τους. Ο Τηλέμαχος απελπισμένος ψάχνοντας να βρει ίχνη του πατέρα του, του Οδυσσέα, το μόνο που απωθεί στον νου του είναι να έχει πεθάνει ο περιπλάνητος ήρωας και να μην έχει τάφο, να τον έχουν φάει τα ψάρια ή να έχει χαθεί σε κάποιο άξενο βυθό της».

* Καλόο!

Είναι ένας ψαράς και ψαρεύει σε μία απαγορευμένη ζώνη. Σε μια φάση τον σταμπάρει ένας αστυνομικός και τον πλησιάζει:

- Ρε φίλε, δεν βλέπεις την ταμπέλα ότι εδώ απαγορεύεται το ψάρεμα;

- Την βλέπω, λέει ο ψαράς, αλλά εγώ δεν ψαρεύω.

- Έχεις καλάμι ή δεν έχεις;

- Έχω...

- Έχεις πετονιά ψαρέματος ή δεν έχεις;

- Έχω...

- Έχεις ένα σκουλήκι που κρέμεται από την άκρη της πετονιάς σου, ή δεν έχεις;

- Έχω...

- Ε, και τότε τί κάνεις αν δεν ψαρεύεις;

- Μαθαίνω κολύμπι στο σκουλήκι!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Καμβάς: Είδος βαμβακερού δικτυωτού υφάσματος που χρησιμοποιείται σε κεντήματα αλλά και στη ζωγραφική: Σύγχρονη μέθοδος ψηφιακής εκτύπωσης επάνω σε καμβά - Παραγωγή αντιγράφων Ελλήνων και ξένων ζωγράφων που θυμίζουν αυθεντικά. Μεταφορικά δηλώνει το σκελετό της υπόθεσης ενός έργου: Η διαχείριση της «επόμενης ημέρας» του σεισμού από κυβέρνηση και κόμματα αποτελεί και τον καμβά πάνω στον οποίο αποτυπώνεται η πολιτική στρατηγική τους. Η λέξη, σύμφωνα με το Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής, προέρχεται από τη γαλλική canevass. Στο Λεξικό Μπαμπινιώτη αναφέρεται ότι προέρχεται από την αγγλική canvas, η οποία ανάγεται στη λατινική cannabiss < αρχαία ελληνική κάνναβις. Η εκδοχή αυτή δεν επιβεβαιώνεται από αγγλικά ετυμολογικά λεξικά, όπου δίνεται ως προέλευση της λέξης canvas η παλαιότερη γαλλική canevass.

